

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Anna Martyniec

Protokolant: Małgorzata Pluskota

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2014 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko K. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego K. K. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 5 496,40 zł (pięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt sześć złotych i czterdzieści groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 7 marca 2014 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 1 467 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 marca 2014 r. strona powodowa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego K. K. kwoty 5.496,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu podała, iż pozwany zawarł z Wyższą Szkołą Handlową we W. umowę o świadczenie usług edukacyjnych, w związku z czym ciążył na nim obowiązek uiszczania opłat związanych z odbywaniem studiów, jednakże nie wywiązał się z tego zobowiązania. Wskazała, iż zawarła z Wyższą Szkołą Handlową umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której nabyła wierzytelność przysługującą jej względem pozwanego. Na kwotę żadaną pozwem składają się następujące należności:

- kwota 222,18 zł – niedopłata 8 rata czesnego, której termin płatności przypadał na dzień 15 kwietnia 2008 r.;
- kwota 440 zł – I rata czesnego, której termin płatności przypadał na dzień 15 września 2008 r.;
- kwota 440 zł – II rata czesnego, której termin płatności przypadał na dzień 15 października 2008 r.;
- kwota 440 zł – III rata czesnego, której termin płatności przypadał na dzień 15 listopada 2008 r.;
- kwota 440 zł – IV rata czesnego, której termin płatności przypadał na dzień 15 grudnia 2008 r.;
- kwota 400 zł – IX rata czesnego, której termin płatności przypadał na dzień 15 maja 2008 r.;
- kwota 440 zł – V rata czesnego, której termin płatności przypadał na dzień 15 stycznia 2009 r.;

- kwota 400 zł – X rata czesnego, której termin płatności przypadał na dzień 15 czerwca 2008 r.;
- 2.274,22 zł tytułem skapitalizowanych odsetek naliczonych od powyższych kwot od dnia wymagalności do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu.

W dniu 14 marca 2014 r. w niniejszej sprawie wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego pozwany skutecznie wniósł sprzeciw, zaskarżając nakaz zapłaty w całości.

W sprzeciwie wniósł o oddalenie powództwa w całości, wskazując, iż stronie powodowej nie przysługuje legitymacja czynna oraz podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia.

W uzasadnieniu przyznał, iż był studentem Wyższej Szkoły Handlowej we W., jednakże wskazał, iż zawarta przez niego umowa o naukę nie przewiduje możliwości przeniesienia praw wynikających z umowy wobec studenta na osoby trzecie. Zatem umowa sprzedaży wierzytelności jest bezskuteczna, gdyż narusza postanowienia art. 385³ pkt 5 k.c. Ponadto podniósł, iż umowa zawarta została przez (...) sp. jawna z siedzibą w W. – KRS (...), zaś z pozwem wystąpiła (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. – KRS (...). Wskazał również, iż umowa o naukę w § 3 pkt 1 przewiduje skreślenie z listy studentów w przypadku 30 dniowego terminu opóźnienia w zapłacie miesięcznej raty czesnego. Zatem pozwany zobowiązany jest jedynie do zapłaty kwoty 222,18 zł płatnej do 16 kwietnia 2008 r. oraz kwoty 400 zł płatnej do dnia 16 maja 2008 r. Jednakże z uwagi na fakt, iż roszczenie powstało w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą uległo one 3 letniemu terminowi przedawnienia, tym bardziej, iż czesne ma charakter świadczenia okresowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 13 września 2006 r. pozwany zawarł z Wyższą Szkołą Handlową we W. umowę o naukę. Na jej podstawie Wyższa Szkoła Handlowa zobowiązała się zapewnić pozwanemu naukę na studiach wyższych – zgodnie z planem studiów danego kierunku oraz według zasad określonych w regulaminie studiów, a po spełnieniu wszystkich wymaganych warunków wydać dyplom ukończenia studiów wyższych, natomiast pozwany zobowiązał się do terminowego uiszczania opłat za naukę. W umowie wskazano, iż opłaty z naukę oraz inne opłaty administracyjne określone są w tabeli opłat ustalanej na każdy rok akademicki zarządzeniem Rektora uczelni nie później niż trzy miesiące przed rozpoczęciem roku akademickiego (§ 2 ust. 1 umowy). Roczne opłaty z naukę można wносить w dziesięciu równych ratach miesięcznych płatnych według harmonogramu ustalonego przez uczelnię na dany rok akademickie w tabeli opłat (§ 2 ust. 3). W umowie zastrzeżono, iż w przypadku przekraczającego 30 dni opóźnienia w dokonywaniu wpłat rat za naukę uczelnia ma prawo skreślenia studenta z listy studentów i tym samym rozwiązania umowy z datą 30 dnia opóźnienia w dokonaniu wpłat. Natomiast student ma prawo do rozwiązania umowy za pisemnym 14-dniowym wypowiedzeniem (§ 3 ust. 1 i 2 umowy).

Dowód:

- Umowa o naukę k. 20.

W roku akademickim 2008/2009 dla wszystkich lat studiów opłata roczna za naukę na studiach niestacjonarnych wynosiła 4.000 zł. W przypadku uiszczania opłat w miesięcznych ratach obowiązywały następujące terminy:

- I rata do 15 września 2008 r.,
- II rata do 15 października 2008 r.,
- III rata do 15 listopada 2008 r.,
- IV rata do 15 grudnia 2008 r.,
- V rata do 15 stycznia 2009 r.,

- VI rata do 15 lutego 2009 r.,
- VII rata do 15 marca 2009 r.,
- VIII rata do 15 kwietnia 2009 r.,
- IX rata do 15 maja 2009 r.,
- X rata do 15 czerwca 2009 r.

Za niedotrzymanie terminów uiszczenia opłat student ma obowiązek zapłaty odsetek umownych maksymalnych zgodnie z przepisami kodeksu cywilnego.

Dowód:

- Zarządzenie Rektora nr 38/07/08 k. 23.

W dniu 9 czerwca 2011 r. strona powodowa zawarła z Wyższą Szkołą Handlową we W. umowę sprzedaży wierzytelności. Na jej podstawie strona powodowa nabyła od Wyższej Szkoły Handlowej we W. wierzytelność przysługującą jej względem pozwanego z tytułu świadczonych usług edukacyjnych.

Dowód:

- Umowa sprzedaży wierzytelności wraz z wyciągiem z załącznika k. 24-25.

Pismem z dnia 8 września 2011 r. strona powodowa poinformowała pozwanego, iż nabyła przysługującą Wyższej Szkole Handlowej we W. względem niego wierzytelność i wezwała go do zapłaty kwoty 4.452,76 zł.

Dowód:

- Pismo z dnia 8 września 2011 r. wraz z potwierdzeniem nadania k. 26-27.

Decyzją z dnia 27 kwietnia 2009 r. pozwany został skreślony z listy studentów Wydziału E.-Menadżerskiego z dniem 27 kwietnia 2009 r., z uwagi na nieuzyskanie zaliczenia semestru 4 w semestrze zimowym (...) oraz niewniesienia opłat związanych z odbywaniem studiów.

Dowód:

- Decyzja nr (...) k. 28.

Sąd zważył co następuje

Powództwo okazało się zasadne, w związku z czym podlegało uwzględnieniu w całości.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z umowy o świadczenie usług edukacyjnych zwartej przez pozwanego z Wyższą Szkołą Handlową oraz z faktu nabycia przez nią wierzytelności przysługującej z tego tytułu w drodze umowy przelewu.

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa podnosząc zarzut przedawnienia. Ponadto kwestionował legitymację czynną strony powodowej oraz wskazywał, iż zgodnie z zawartą umową powinien być zostać skreślony z listy studentów już w momencie, gdy 30 dni zalegał z zapłatą rat czesnego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż w ocenie Sądu stronie powodowej, wbrew twierdzeniom pozwanego, przysługuje legitymacja czynna do występowania w niniejszym procesie, albowiem doszło do skutecznego przeniesienia wierzytelności przysługującej Wyższej Szkole Handlowej względem pozwanego.

Co prawda umowa przelewu wierzytelności została zawarta przez (...) finansowo-prawne M. K. Sp. j. z siedzibą w W., a nazwa strony powodowej to (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Jednakże, jak wynika z przedłożonego opisu pełnego z Krajowego Rejestru Sądowego, (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. powstała w wyniku przekształcenia spółki (...) finansowo-prawne M. K. Sp. j., a zatem wstąpiła ona we wszystkie prawa i obowiązki tego podmiotu. Ponadto Sąd stoi na stanowisku, iż brak jest podstaw do przyjęcia, iż zawarta umowa cesji jest bezskuteczna, albowiem narusza przepis art. 385³ pkt 5 k.c. Wskazać bowiem należy, iż przepis ten ma na celu ochronę konsumenta przed nieoczekiwaną, dokonaną w nieprzewidywalnej dla niego chwili zmianę osoby kontrahenta zobowiązanego do świadczeń wynikających z umowy. Nie ustanawia on natomiast zakazu zbywania wierzytelności bez zgody konsumenta. Sama zmiana osoby wierzyciela w odniesieniu do ściśle określonej wierzytelności nie prowadzi zresztą ani do zmiany tożsamości stosunku zobowiązaniowego ani do tak poważnych trudności dla dłużnika, że dla ochrony jego interesów należałoby jej zakazać (wyrok SN z dnia 26 września 2008 r., V CSK 105/08, LEX nr 512022).

W następnej kolejności rozstrzygnięcia wymagała kwestia, czy pozwany jest obowiązany względem strony powodowej do zapłaty kwoty objętej żądaniem pozwu, z uwagi na podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia.

Zarzut ten w ocenie Sądu nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Jak wynika z tego przepisu co do zasady roszczenia ulegają dziesięcioletniemu terminowi przedawnienia, z wyjątkiem roszczeń, dla których przepisy szczególne przewidują inny termin przedawnienia, jak również roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej i roszczeń okresowych.

Wskazać należy, iż do stosunku prawnego łączącego strony nie znajduje zastosowania art. 751 k.c. w zw. z art. 750 k.c. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 750 k.c. przepisy o zleceniu, a zatem również art. 751 pkt 2 k.c., który stanowi, iż roszczenia z tytułu nauki, jeżeli przysługują osobom trudniącym się zawodowo takimi czynnościami albo osobom utrzymującym zakłady na ten cel przeznaczone podlegają dwuletniemu terminowi przedawnienia, stosuje się odpowiednio do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami. Zatem odpowiednie stosowanie przepisów o zleceniu może mieć miejsce jedynie w przypadku, gdy dana umowa nie jest uregulowana innymi przepisami. Zawarta pomiędzy stronami umowa jest umową nazwaną, uregulowaną w art. 160 ust. 3 ustawy z dnia 27.07.2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym. Zgodnie z tym przepisem warunki odpłatności za studia określa umowa zawarta między uczelnią a studentem w formie pisemnej. Z tego względu nie stosuje się do niej na mocy odesłania z art. 750 k.c. przepisów kodeksu cywilnego regulujących umowę zlecenia. Zastosowanie tych przepisów do umów o świadczenie usług jest bowiem wykluczone, w przypadku gdy elementy istotne tych umów są wystarczająco uregulowane przez inne przepisy (wyrok SN z dnia 12 stycznia 2007 r., IV CSK 267/06; uchwała SN z dnia 7 maja 2009 r., III CZP 20/09, OSNC 2010/1/12).

Ponadto roszczenie strony powodowej nie jest świadczeniem okresowym, jak również nie jest związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Czesne ustalane jest za cały semestr z góry, jest zatem świadczeniem jednorazowym, a fakt możliwości uiszczania czesnego w ratach nie powoduje, iż świadczenie to traci taki charakter. Świadczenie okresowe polega na stałym przekazywaniu przez czas trwania stosunku prawnego należności, nie składających się na z góry określoną całość. Świadczenia te nie tworzą całości o możliwym do określenia na początku rozmiarze. Zatem nie sposób uznać, iż zapłata czesnego za studia jest roszczeniem okresowym.

Poza wszelką wątpliwością pozostaje również okoliczność, iż prowadzenie przez uczelnię niepubliczną działalności dydaktycznej nie stanowi działalności gospodarczej. Wskazuje na to jednoznacznie treść art. 106 ustawy o szkolnictwie wyższym. Ustawa ta dopuszcza możliwość prowadzenia przez uczelnię niepubliczną działalności gospodarczej w zakresie i formach określonych w statucie, jednak działalność ta powinna być wyodrębniona organizacyjnie i finansowo od działalności dydaktycznej.

Z powyższych względów w ocenie Sądu do roszczenia strony powodowej znajduje zastosowanie 10 letni termin przedawnienia przewidziany w art. 118 k.c. Tym samym mając na uwadze, iż roszczenie strony powodowej stało się wymagalne w 2008 r. oraz 2009 r. podniesiony zarzut przedawnienia uznać należało za bezzasadny.

W konsekwencji stwierdzić należało, iż pozwany jest obowiązany do zapłaty na rzecz strony powodowej nie uiszczonych rat czesnego za okres, w którym pozostawał studentem strony pozwanej, Dlatego też Sąd w pkt I wyroku zasądził na rzecz strony powodowej kwotę 3.222,18 zł, na którą to kwotę składają się

- kwota 222,18 zł tytułem 8 raty czesnego za rok akademicki 2007/2008 r., której termin płatności przypadał na dzień 15 kwietnia 2008 r.,
- kwota 400 zł tytułem IX raty za rok akademicki 2007/2008 r., której termin płatności przypadał na dzień 15 maja 2008 r.,
- kwota 400 zł tytułem X raty za rok akademicki 2007/2008 r., której termin płatności przypadał na dzień 15 czerwca 2008 r.,
- kwota 2.200 zł tytułem rat od I do V za rok akademicki 2008/2009, których termin płatności przypadał odpowiednio od 15 września 2008 r. do 15 stycznia 2009 r.

Sąd za zasadne uznał także żądanie w zakresie odsetek ustawowych naliczonych od dnia wymagalności poszczególnych rat do dnia wniesienia pozwu do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu w kwocie 2.274,22 zł.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Sąd zasądził odsetki zgodnie z żądaniem pozwu od wniesienia pozwu, albowiem odsetki skapitalizowane obejmowały tylko okres do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd nie podzielił argumentacji pozwanego, który podnosił, iż nie jest on zobowiązany do zapłaty całej kwoty żądanej pozwem, gdyż zgodnie z zawartą umową o naukę powinien on być zostać skreślony z listy studentów po 30 dniach opóźnienia w zapłacie rat czesnego. Jak wynika bowiem z zawartej umowy rozwiązanie umowy z tej przyczyny było uprawnieniem, a nie obowiązkiem pierwotnego wierzyciela. Ponadto podkreślić należy, iż pozwany również był uprawniony do wypowiedzenia zawartej umowy, jednakże z uprawnienia tego nie skorzystał. Zatem zobowiązany jest zapłaty na rzecz strony powodowej czesnego za semestr IV oraz V pozostawał bowiem w tym okresie studentem uczelni.

Orzeczenie o kosztach procesu znalazło wyraz w treści art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej ochrony (koszty procesu).

Wobec faktu, iż strona powodowa wygrała proces w całości, Sąd zasądził na jej rzecz od pozwanego kwotę 1.467 zł tytułem poniesionych kosztów procesu, na którą składają się kwota 250 zł tytułem opłaty od pozwu, kwota 1.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.